

da der i saa Henseende i Udvalget er udvist stor Imødekommenhed overfor de af Mindretallet fremsatte Ønsker, kan Mindretallet tiltræde de stillede Ændringsforslag. Mindretallet har søgt at fjerne alle de Bestemmelser i Forslaget, der kunde udsætte Bankerne for et vilkaarligt Skøn fra Ministeriets Side, og ligeledes Forsøget paa at indføre Koncession.

Med Hensyn til Bankinspektørens Stilling ønsker Mindretallet denne indskrænket til en raadgivende, konsulatorisk Virksomhed, som det har været den oprindelige Tanke.

At tillægge Banktilsynet større Opgaver, end det kan magte, er farligt og kan let forflygtige Ansvar, som til enhver Tid maa ligge hos de ansvarlige Bankledere.

Af disse Grunde har Mindretallet ikke ønsket at udvide Bankinspektionens Magt, men tværtimod ønsket, at den begrænses til det oprindeligt tiltænkte, som en raadgivende og kontrollerende Myndighed, idet en vidtgaaende Myndighed fører ud over Opgaver, Banktilsynet er i Stand til at løse.

Naar Mindretallet er gaaet med til det i Ændringsforslag Nr. 35 omhandlede Nævn, er det for at give Bankerne Adgang til at appellere en af Banktilsynet truffen Afgørelse, som vedkommende Bank maatte være utilfreds med.

Et *andet Mindretal* (Aksel Jensen) har i Udvalget stillet et foreløbigt Ændringsforslag til Oprettelse af en Krisefond. Dets Ordlyd var følgende:

„Til Støtte for Indskydere i Banker, der er kommet i Vanskeligheder, oprettes en Bankfond.

Det paahviler enhver privat Bank at bidrage aarligt med 1 pro mille af dens samlede Indlaansmidler til Bankfonden.

Bankfonden ledes af en Bestyrelse paa 9 Medlemmer, af hvilke Rigsdagen vælger 4, medens Ministeren for Industri, Handel og Søfart vælger Formanden samt 3 Medlemmer efter Indstilling af Bankerne. Endvidere er Bankinspektøren Medlem af Fondens Bestyrelse. Valgene gælder for 4 Aar.

Bestyrelsen træffer Afgørelse af, hvorvidt og eventuelt i hvilket Omfang Hjælp af Fondens Midler skal ydes.

Fondens Midler kan dog aldrig i noget Tilfælde benyttes i andet Øjemed end til Dækning af egne Administrationsudgifter samt af Tab, Indskydere maatte have lidt i Banker, der er brudt sammen, og først efter at Aktiekapitalen og Reserver er gaaet tabt.

For saa vidt en sammenbrudt Banks Egenkapital ikke har udgjort 25 pCt. af dens Indlaansmidler, kan der dog ikke ydes fuld Dækning til dens Indskydere, men disse maa selv bære Risikoen for saa mange Procent, som Bankens Egenkapital laa under 25 pCt. af dens Indlaansmidler.

For saa vidt en sammenbrudt Bank har udbetalt højere Rente end normalt til sine Indskydere, skal et vist Beløb ligeledes fradrages i den Støtte, der ydes dens Indskydere efter Bankens eventuelle Sammenbrud, dog at Bankens egen Andel i Fonden forlods anvendes til Støtte for Indskyderne.

Der ydes aarligt hver enkelt Bank en af Bankfondens Bestyrelse fastsat Rente-godtgørelse for de i Fonden anbragte Midler.

Efter hvert Aars Afslutning tilstiller Bankfondens Bestyrelse hver enkelt Bank en Opgørelse over det i Bankfonden indstaaende Beløb, af hvilket den paa vedkommende Bank faldende Andel maa opføres paa Bankens Regnskab som en ekstra Reservefond til Støtte for Indskyderne.

Fondens Bestyrelse antager selv Forretningsfører, men i øvrigt fastsætter Ministeren for Industri, Handel og Søfart de nærmere Regler for Fondens Virksomhed.

Naar Bankfonden har naaet en Størrelse af 25 Mill. Kr., ophører Bankernes Forpligtelse til at betale til Fonden, saa længe Fondens Størrelse er paa 25 Mill. Kr.“

Da Mindretallet imidlertid ikke har faaet saa stærk Tilslutning til Forslaget, at der var Udsigt til at faa det gennemført, har Mindretallet ikke fastholdt dette, men Mindretallet er overbevist om, at Tanken før eller senere vil vinde Sejr.